Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS DIREKTYVA

1985 m. birželio 27 d.

dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo

(85/337/EEB)

(OL L 175 , 5.7.1985, p. 40)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Tarybos Direktyva 97/11/EB 1997 m. kovo 3 d.	L 73	5	14.3.1997
►**M2**	Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/35/EB 2003 m. gegužės 26 d.	L 156	17	25.6.2003

▼B

TARYBOS DIREKTYVA

1985 m. birželio 27 d.

dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo

(85/337/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 100 ir 235 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi Europos Bendrijų 1973 m. ([4]) ir 1977 m. ([5]) veiksmų aplinkosaugos srityje programos bei 1983 m. ([6]) veiksmų programa, kurių pagrindinėms nuostatoms pritarė Europos Bendrijų Taryba ir valstybių narių Vyriausybių atstovai, pabrėžia, kad geriausia aplinkosaugos politika yra užkirsti kelią teršimui trukdiniams ten, kur jie kyla, o ne vėliau bandyti kovoti su jų padariniais; kadangi jose patvirtinama būtinybė atsižvelgti į poveikį aplinkai kiek įmanoma ankstesnėje visų techninio planavimo ir sprendimų priėmimo procesų stadijoje; kadangi šiam tikslui jos numato atlikti tokį poveikį įvertinančias procedūras;

kadangi tai, jog skiriasi įvairių valstybių narių galiojantys teisės aktai dėl valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo, gali sukelti nepalankias konkurencijos sąlygas ir tokiu būdu daryti tiesioginę įtaką bendrosios rinkos funkcionavimui; kadangi todėl yra būtina suderinti šios srities nacionalinius teisės aktus, kaip tai numato Sutarties 100 straipsnis;

kadangi, be to, yra būtina pasiekti vieną iš Bendrijos tikslų aplinkosaugos ir gyvenimo kokybės srityje;

kadangi Sutartyje nėra numatyta šiam tikslui reikalingų įgaliojimų, taigi turėtų būti remiamasi Sutarties 235 straipsniu;

kadangi turėtų būti nustatyti bendrieji poveikio aplinkai vertinimo principai, siekiant jais papildyti ir koordinuoti sutikimo dėl valstybės ir privačių projektų planuojamos veiklos, galinčios turėti žymų poveikį aplinkai, davimo procedūras;

kadangi sutikimas dėl valstybės ir privačių projektų planuojamos veiklos, galinčios turėti žymų poveikį aplinkai, turėtų būti duodamas tik iš anksto atlikus tokių projektų galimus reikšmingus poveikius aplinkai vertinimą; kadangi toks projekto vertinimas turi būti atliktas remiantis atitinkama informacija, kurią pateikia projekto užsakovas ir kurią gali papildyti valdžios institucijos bei asmenys, suinteresuoti minimu projektu;

kadangi turi būti suderinti poveikio aplinkai vertinimo principai dėl pagrindinių užsakovo įsipareigojimų ir vertinimo turinio, ypač tų projektų, kuriems vertinimas turėtų būti privalomas;

kadangi tam tikrų rūšių projektai daro reikšmingą poveikį aplinkai, ir tokie projektai dažniausiai turi būti sistemingai vertinami;

kadangi kitų rūšių projektai gali ne visais atvejais daryti reikšmingą poveikį aplinkai ir kadangi tokie projektai turėtų būti vertinami, kai, valstybės narės manymu, to reikalauja jų charakteristikos;

kadangi kai vertinimas projektams privalomas, reikia pateikti tam tikrą minimalią informaciją apie patį projektą ir jo poveikį;

([1]) OL C 169, 1980 7 9, p. 14.
([2]) OL C 66, 1982 3 15, p. 89.
([3]) OL C 185, 1981 7 27, p. 8.
([4]) OL C 112, 1973 12 20, p. 1.
([5]) OL C 139, 1977 6 13, p. 1.
([6]) OL C 46, 1983 2 17, p. 1.

▼B

kadangi projekto poveikį aplinkai reikia vertinti atsižvelgiant į poreikį apsaugoti žmonių sveikatą, užtikrinti sveikesnę aplinką ir tuo prisidėti prie gyvenimo kokybės kūrimo, užtikrinti rūšių įvairovės palaikymą ir palaikyti ekosistemos, kaip pagrindinio gyvybės šaltinio, reprodukcijos pajėgumą;

kadangi ši direktyva vis dėlto neturėtų būti taikoma projektams, kurių detalės priimamos konkrečiais nacionalinės teisės aktais, nes šios direktyvos tikslai, įskaitant informacijos teikimą, įgyvendinami per įstatymų leidybos procesą;

kadangi išskirtiniais atvejais gali būti tikslinga tam tikram projektui netaikyti šioje direktyvoje numatytų vertinimo procedūrų, kai Komisijai pateikiama tinkama informacija,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Ši direktyva taikoma vertinti valstybės ir privatiems projektams, kurie gali daryti reikšmingą poveikį aplinkai.

2. Šioje direktyvoje:

„projektas“ reiškia:

— statybos darbus bei kitų objektų ar veiklos planų įgyvendinimą,

— kitokius įsikišimus į natūralią aplinką ir gamtovaizdį, įskaitant mineralinių išteklių gavybą;

„užsakovas“ reiškia:

pareiškėją, prašantį leidimo vykdyti privatų projektą, arba valstybės instituciją, kuri projektą inicijuoja;

„sutikimas dėl planuojamos veiklos“ reiškia:

kompetentingos institucijos sprendimą, kuris suteikia užsakovui teisę įgyvendinti projektą;

▼M2

„visuomenė“ reiškia:

tai vienas arba daugiau fizinių ar juridinių asmenų ir pagal nacionalinės teisės aktus ar praktiką jų asociacijos, organizacijos ar grupės;

„suinteresuota visuomenė“ reiškia:

tai visuomenė, kuriai turėjo ar gali turėti poveikio 2 straipsnio 2 dalyje nurodyta sprendimų aplinkos klausimais priėmimo tvarka arba kuri yra ja suinteresuota ta tvarka; šiame apibrėžime nevyriausybinės organizacijos, skatinančios aplinkos apsaugą ir atitinkančios reikalavimus pagal nacionalinę teisę, yra laikomos suinteresuotomis.

▼B

3. Kompetentinga institucija ar institucijos — tai institucija ar institucijos, kurias valstybės narės paskiria atsakingomis už šios direktyvos numatytų pareigų vykdymą.

▼M2

4. Valstybės narės gali, jei taip numato nacionaliniai teisės aktai, kiekvienu konkrečiu atveju nuspręsti netaikyti šios direktyvos projektams, rengiamiems nacionalinės gynybos tikslais, jei jos mano, kad toks taikymas turėtų neigiamą poveikį tokiems tikslams.

▼B

5. Ši direktyva netaikoma projektams, kurių detalės priimamos konkrečiais nacionaliniais teisės aktais, nes šios direktyvos tikslai, įskaitant ir tikslą teikti informaciją, yra įgyvendinami per įstatymų leidybos procesą.

▼B

2 straipsnis

▼M1

1. Valstybės narės imasi visų priemonių, reikalingų užtikrinti, jog prieš duodant sutikimą projektams, kurie gali daryti reikšmingą poveikį aplinkai, be kita ko, dėl pobūdžio, savo masto ar vietos, bus reikalaujama sutikimo planuojamai veiklai ir poveikio aplinkai vertinimo. Tokie projektai apibrėžti 4 straipsnyje.

▼B

2. Poveikio aplinkai vertinimas gali būti integruotas į valstybių narių galiojančias sutikimo dėl projektų davimo procedūras, arba, jei taip nėra, į kitas procedūras arba į procedūras, kurios bus nustatytos siekiant įgyvendinti šios direktyvos tikslus.

▼M1

2a. Valstybės narės gali nustatyti vieningą procedūrą, skirtą įvykdyti šios direktyvos ir 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvos 96/61/EB dėl integruotos taršos prevencijos ir kontrolės ([1]) 8 reikalavimams.

3. Nepažeisdamos 7 straipsnio, valstybės narės gali išimtiniais atvejais netaikyti šios direktyvos nuostatų konkretiems projektams ar jų dalims.

▼B

Tokiu atveju valstybės narės:

▼M2

a) svarsto, ar būtų tinkama kita vertinimo forma;

b) supažindina suinteresuotą visuomenę su informacija, gauta naudojant kitas a punkte nurodytas vertinimo formas, informacija apie padarytą išimtį - procedūros netaikymą ir netaikymo motyvus;

▼B

c) prieš duodamos sutikimą, informuoja Komisiją apie priežastis, pateisinančias padarytą išimtį, ir, kai reikia, pateikia jai informaciją, kurią gavo tos valstybės gyventojai.

Komisija nedelsiant siunčia gautus dokumentus kitoms valstybėms narėms.

Komisija kasmet atsiskaito Tarybai apie šios dalies taikymą.

▼M1

3 straipsnis

Vertinant poveikį aplinkai pagal 4–11 straipsnių nuostatas ir kiekvienu konkrečiu atveju nustatomas, apibūdinamas ir įvertinamas tiesioginis ir netiesioginis projekto poveikis šiems veiksniams:

— žmonėms, gyvūnijai ir augmenijai,

— dirvožemiui, vandeniui, orui, klimatui ir kraštovaizdžiui,

— materialinėms vertybės ir kultūros paveldui,

— pirmoje, antroje ir trečioje įtraukose išvardintų veiksnių sąveikai.

4 straipsnis

1. Remiantis 2 straipsnio 3 dalimi, I priede išvardyti projektai, turi būti vertinami pagal 5–10 straipsnių nuostatas.

2. Remdamosi 2 straipsnio 3 dalimi, valstybės narės:

a) išnagrinėjusios kiekvieną atvejį

arba

b) pagal valstybės narės nustatytas ribas ar kriterijus

nusprendžia, ar projektai, išvardyti II priede, turi būti vertinami pagal 5–11 straipsnių nuostatas.

Valstybės narės gali apsispręsti naudoti abi a ir b punktuose nurodytas procedūras.

([1]) OL L 257, 1996 10 10, p. 26.

▼M1

3. Kai pagal 2 dalį nagrinėjamas kiekvienas atvejis ar naudojamasi valstybės narės nustatytomis ribomis ar kriterijais, privaloma atsižvelgti į atrankos kriterijus, išvardytus III priede.

4. Valstybės narės privalo užtikrinti, kad visuomenė būtų informuojama apie kompetentingos institucijos sprendimą, priimtą pagal 2 dalį.

5 straipsnis

1. Jei, remiantis 4 straipsniu, projektai turi būti vertinami pagal 5–10 straipsnių nuostatas, valstybės narės privalo priimti reikalingas priemones, užtikrinančias, kad užsakovas atitinkama forma pateiktų IV priede nurodytą informaciją, kai:

a) valstybės narės mano, kad tokia informacija yra reikalinga tam sutikimo planuojamai veiklai tvarkos etapui, bei konkrečiam projektui ar projekto rūšies charakteristikoms arba aplinkos savybėms, kurios gali būti paveiktos;

b) valstybės narės mano, kad galima pagrįstai reikalauti, jog užsakovas surinktų šią informaciją, atsižvelgdamas, be kita ko, į naujausias žinias ir vertinimo metodus.

2. Valstybės narės imasi reikalingų priemonių, užtikrinančių, kad užsakovo pageidavimu, dar prieš užsakovui pateikiant paraišką dėl sutikimo planuojamai veiklai, kompetentinga institucija pareiškia savo nuomonę dėl informacijos, kurią užsakovas privalo pateikti pagal 1 dalį. Kompetentinga institucija pagal 6 straipsnio 1 dalies nuostatas, prieš pateikdama savo nuomonę, pasitaria su užsakovu ir atitinkamomis institucijomis. Aplinkybės, jog kompetentinga institucija pagal šios dalies nuostatas pareiškė savo nuomonę, nevaržo jos dėl to reikalauti iš užsakovo kitos reikalingos informacijos.

Valstybės narės gali reikalauti, kad kompetentinga institucija pareikštų savo nuomonę nepaisydama, ar užsakovas to pageidauja.

3. Pagal 1 dalies nuostatas užsakovas privalo pateikti bent šią informaciją:

— projekto aprašymą, apibūdinant vietą, projektavimą ir projekto dydį,

— numatytų priemonių, skirtų išvengti, sušvelninti ar atitaisyti reikšmingo neigiamo poveikio pasekmes, aprašymą,

— duomenis, reikalingus galimiems pagrindiniams projekto poveikiams aplinkai nustatyti ir įvertinti,

— pagrindinių užsakovo išnagrinėtų alternatyvų aprašymą, taip pat argumentuotą jo pasirinkimo priežasčių paaiškinimą, atsižvelgiant į poveikį aplinkai,

— netechninio pobūdžio santrauką, apibendrinančią šiuose punktuose nurodytą informaciją.

4. Jei reikalinga, valstybės narės privalo užtikrinti, kad institucijos, disponuojančios atitinkama informacija, nurodyta 3 straipsnyje, suteiks užsakovui galimybę ja pasinaudoti.

▼B

6 straipsnis

▼M1

1. Valstybės narės privalo imtis reikalingų priemonių, užtikrinančių, kad projektu suinteresuotoms institucijoms (kai tų institucijų interesai susiję su jų prisiimta specialia atsakomybe už aplinkos apsaugą) būtų suteikta galimybė pareikšti nuomonę dėl užsakovo pateiktos informacijos ir dėl sutikimo planuojamai veiklai. Valstybės narės paskiria institucijas, su kuriomis konsultuojamasi bendrais ar konkrečiais atvejais. Informacija, surinkta pagal 5 straipsnio nuostatas, turi būti perduota minėtoms institucijoms. Konsultacijos procedūros detales nustato valstybės narės.

▼M2

2. Atliekant 2 straipsnio 2 dalyje nurodytas sprendimo aplinkos klausimais priėmimo procedūras, visuomenė arba viešais skelbimais, arba kitomis atitinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, elektroninėmis visuomenės informavimo priemonėmis, jei jos prieinamos, iš anksto ir vėliausiai tada, kai tik informacija gali būti pagrįstai teikiama, yra informuojama apie:

a) prašymą dėl leidimo vykdyti planuojamą veiklą;

b) tai, kad projektui taikoma poveikio aplinkai vertinimo procedūra ir atitinkamais atvejais apie tai, kad taikomas 7 straipsnis;

c) duomenis apie institucijas, atsakingas už sprendimo priėmimą, tas, iš kurių gali būti gaunama atitinkama informacija, tas, kurioms gali būti teikiamos pastabos ar klausimai, ir pastabų ar klausimų pateikimo tvarkaraščio duomenis;

d) galimų sprendimų pobūdį arba, jei jau toks yra, sprendimo projektą;

e) apie pagal 5 straipsnį surinktos informacijos prieinamumą;

f) atitinkamos informacijos gavimo laiką, vietą ir būdą;

g) duomenis apie visuomenės dalyvavimo priemones, parengtas pagal šio straipsnio 5 dalį.

3. Valstybės narės užtikrina, kad tinkamais terminais suinteresuota visuomenė galėtų susipažinti su:

a) pagal 5 straipsnį surinkta informacija;

b) pagal nacionalinės teisės aktus - svarbiausiomis ataskaitomis ir pasiūlymais, pateiktais kompetentingai institucijai ar institucijoms tuo metu, kai suinteresuota visuomenė yra informuota pagal šio straipsnio 2 dalį;

c) pagal 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB dėl visuomenės galimybių gauti informaciją aplinkos klausimais ([1]) - šio straipsnio 2 dalyje nenurodyta informacija, kuri yra svarbi priimant sprendimą pagal 8 straipsnį ir kuri tampa prieinama po to, kai suinteresuota visuomenė buvo informuota pagal šio straipsnio 2 dalį.

4. Suinteresuotai visuomenei sudaromos išankstinės ir veiksmingos palankios galimybės dalyvauti 2 straipsnio 2 dalyje nurodytose sprendimo aplinkos klausimais priėmimo procedūrose ir tuo tikslu ji turi teisę reikšti pastabas ir nuomones, kol kompetentingai institucijai ar institucijoms visos pasirinkimo galimybės yra atviros prieš priimant sprendimą dėl leidimo suteikimo vykdyti planuojamą veiklą.

5. Išsamias visuomenės informavimo (pavyzdžiui, informavimą skelbimais tam tikru spinduliu ar skelbimais vietiniuose laikraščiuose) ir konsultavimosi su suinteresuota visuomene (pavyzdžiui, rašytiniais teikimais ar visuomenės apklausos būdu) priemones nustato valstybės narės.

6. Kad būtų pakankamai laiko visuomenei informuoti, o suinteresuotai visuomenei pasirengti ir veiksmingai dalyvauti priimant sprendimą aplinkos klausimais pagal šio straipsnio nuostatas, turi būti numatyti tinkami įvairių etapų terminai.

▼M1

7 straipsnis

▼M2

1. Jeigu valstybė narė žino, kad koks nors projektas gali turėti didelį poveikį kitos valstybės narės aplinkai, arba jeigu valstybė narė, kurios aplinka gali patirti tokį poveikį, to prašo, valstybė narė, kurios teritorijoje tą projektą ketinama įgyvendinti, kuo skubiau ir ne vėliau kaip tuo metu, kai ji informuoja savo visuomenę, siunčia tai poveikį galinčiai patirti valstybei narei, *inter alia:*

a) projekto aprašymą kartu su visa turima informacija apie galimą tarpvalstybinį poveikį;

b) informaciją apie numatomo priimti sprendimo pobūdį,

([1]) OL L 41, 2003 2 14, p. 26.

▼M2

ir suteikia tai kitai valstybei narei pakankamai laiko, kad ji galėtų nurodyti, ar ji ketina dalyvauti 2 straipsnio 2 dalyje nurodytose sprendimo aplinkos klausimais priėmimo procedūrose, ir gali įtraukti šio straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją.

2. Jei valstybė narė, kuri gauna informaciją pagal šio straipsnio 1 dalį, nurodo, kad ji ketina dalyvauti 2 straipsnio 2 dalyje nurodytose sprendimo aplinkos klausimais priėmimo procedūrose, valstybė narė, kurios teritorijoje ketinama tą projektą įgyvendinti, siunčia, jei ji to nėra padariusi, galinčiai patirti poveikį valstybei narei informaciją, reikalaujamą pateikti pagal 6 straipsnio 2 dalį ir prieinamą pagal 6 straipsnio 3 dalies a ir b punktus.

▼M1

3. Suinteresuotos valstybės narės savo ruožtu taip pat:

a) pasirūpina, kad institucijoms, nurodytoms 6 straipsnio 1 dalyje ir galimą poveikį patirsiančios valstybės narės visuomenei bus duota pakankamai laiko susipažinti su informacija, nurodyta 1 ir 2 dalyse; ir

b) užtikrinti, kad, prieš suteikiant leidimą vykdyti planuojamą ūkinę veiklą, minėtoms institucijoms ir visuomenei bus duota pakankamai laiko pareikšti nuomonę apie informaciją, pateiktą valstybės narės, kurios teritorijoje planuojama įgyvendinti projektą, kompetentingai institucijai.

4. Suinteresuotos valstybės narės pradeda konsultuotis dėl, be kita ko, galimų tarpvalstybinių projekto poveikių, numatomų priemonių, skirtų sumažinti ar pašalinti šiuos poveikius, bei derina klausimą dėl priimtinos konsultacijų trukmės.

▼M2

5. Išsamias šio straipsnio įgyvendinimo priemones gali nustatyti atitinkamos valstybės narės, o jos turi būti tokios, kad leistų suinteresuotai visuomenei galinčios patirti poveikį valstybės narės teritorijoje veiksmingai dalyvauti 2 straipsnio 2 dalyje nurodytose sprendimo aplinkos klausimais priėmimo procedūrose.

▼M1

8 straipsnis

Priimant sprendimą dėl leidimo planuojamai ūkinei veiklai vykdyti, turi būti atsižvelgta į konsultacijų rezultatus bei į informaciją, surinktą pagal 5, 6 ir 7 straipsnių nuostatas.

9 straipsnis

▼M2

1. Priėmusi sprendimą leisti ar neleisti vykdyti planuojamą veiklą, kompetentinga institucija ar institucijos atitinkama tvarka informuoja apie jį visuomenę ir pasirūpina, kad visuomenei būtų prieinama ši informacija:

— sprendimo turinys ir su juo susijusios sąlygos,

— apsvarsčius suinteresuotos visuomenės išreikštą susirūpinimą ir nuomones - pagrindiniai motyvai ir aplinkybės, kuriais grindžiamas sprendimas, įskaitant informaciją apie visuomenės dalyvavimą,

— prireikus, pagrindinių priemonių didesniems neigiamiems padariniams išvengti, sumažinti ir, jei galima, kompensuoti aprašymas.

2. Kompetentinga institucija ar institucijos informuoja kiekvieną valstybę narę, su kuria konsultavosi pagal 7 straipsnį, perduodama jai šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją.

▼M2

Valstybės narės, su kuriomis buvo konsultuojamasi, užtikrina, kad ta informacija būtų tinkamu būdu prieinama suinteresuotai visuomenei jų teritorijoje.

▼M1

10 straipsnis

Šios direktyvos nuostatos neturi daryti įtakos kompetentingų institucijų pareigai laikytis nacionalinių taisyklių, administracinių nuostatų, priimtos teisinės praktikos, susijusios su komercinių ir gamybinių paslapčių saugojimu, įskaitant intelektinę nuosavybę, bei su visuomenės interesų apsauga.

Taikant 7 straipsnio nuostatas vienos valstybės narės suteikia informaciją kitai valstybei narei ir tokia informacija gaunama kitoje valstybėje narėje pagal apribojimus, galiojančius valstybėje narėje, kurios teritorijoje planuojama įgyvendinti projektą.

▼M2

10a straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad pagal atitinkamą nacionalinę teisinę sistemą suinteresuotos visuomenės nariai:

a) turintys pakankamą interesą, arba alternatyviai;

b) pareikšdami apie teisės pažeidimą, jei valstybės narės administracinio proceso teisė reikalauja to kaip išankstinės sąlygos,

turėtų teisę į peržiūrėjimą teisme ar kitoje įstatymo nustatytoje nepriklausomoje ir nešališkoje institucijoje, kad užginčytų sprendimų, veikimo ar neveikimo, kuriems pagal šią direktyvą taikomos visuomenės dalyvavimo nuostatos, materialinį ar procesinį teisėtumą.

Valstybės narės nustato, kuriame etape sprendimai, veikimas ar neveikimas gali būti ginčijami.

Kas yra pakankamas interesas ir teisės pažeidimas nustato valstybės narės, deramai siekdamos suteikti suinteresuotai visuomenei plačias galimybes kreiptis į teismus. Šiuo tikslu kiekvienos nevyriausybinės organizacijos, atitinkančios 1 straipsnio 2 dalyje nurodytus reikalavimus, interesas yra laikomas pakankamu šio straipsnio a punkto prasme. Tokia organizacija taip pat laikoma turinti teises, kurios gali būti pažeistos, šio straipsnio b punkto prasme.

Šio straipsnio nuostatos neatmeta preliminaraus peržiūrėjimo administracinėje institucijoje galimybės ir neturi poveikio reikalavimui išnaudoti administracinio peržiūrėjimo procedūras prieš imantis peržiūrėjimo procedūrų teismo tvarka, jei to reikalauja nacionalinė teisė.

Bet kuri tokia procedūra turi būti teisinga, nešališka, savalaikė ir ne pernelyg brangi.

Siekdamos toliau didinti šios direktyvos nuostatų veiksmingumą, valstybės narės užtikrina, kad visuomenei būtų prieinama praktinio pobūdžio informacija apie teisę į administracinio ir teisminio peržiūrėjimo procedūras.

▼B

11 straipsnis

1. Valstybės narės ir Komisija keičiasi informacija apie patirtį, sukauptą taikant šią direktyvą.

▼M1

2. Valstybės narės būtinai praneša Komisijai, kokios ribos ar kriterijai buvo nustatyti projektų atrankai pagal 4 straipsnio 2 dalies nuostatas.

▼B

3. Praėjus penkeriems metams nuo pranešimo apie šią direktyvą, Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie jos taikymą ir efektyvumą. Ataskaita grindžiama minėtu keitimusi informacija.

▼B

4. Remdamasi šiuo keitimusi informacija, Komisija prireikus pateikia Tarybai papildomus pasiūlymus, kad būtų užtikrintas pakankamas šios direktyvos taikymo koordinavimas.

12 straipsnis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kurios įsigaliojusios per trejus metus nuo pranešimo apie šią direktyvą ([1]), įgyvendina šią direktyvą.

2. Valstybės narės perduoda Komisijai nacionalinių įstatymų, kuriuos jos priėmė šios direktyvos srityje, nuostatų tekstus.

▼M1

▼B

14 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

([1]) Apie šią direktyvą valstybėms narėms buvo pranešta 1985 m. liepos 3 d.

▼M1

I PRIEDAS

PROJEKTAI, KURIEMS TAIKOMA 4 STRAIPSNIO 1 DALIS

1. 500 t per dieną arba didesnio pajėgumo naftos perdirbimo įmonės (išskyrus įmones, gaminančias tik tepalus iš žalios naftos) ir anglių arba bitumuotų skalūnų gazifikacijos ir suskystinimo įranga.

2. — 300 megavatų arba didesnio šiluminio pajėgumo šiluminės elektrinės bei kiti deginimo įrengimai, ir

   — atominės elektrinės bei kiti įrengimai su atominiais reaktoriais, įskaitant tokių elektrinių ir įrengimų ([1]) demontavimą ar uždarymą (išskyrus tyrimo įrengimus gaminti ir transformuoti skylančioms ir reprodukuojamoms medžiagoms, kurių maksimalus galingumas neviršija 1 kW nuolatinės šiluminės apkrovos).

3. a) Įrengimai, skirti radioaktyviam kurui perdirbti;

   b) įrengimai, skirti:

   — atominiam kurui gaminti ar sodrinti,

   — spinduliuojančio atominio kuro ar aukšto lygio radioaktyvumo atliekoms perdirbti,

   — spinduliuojančiam atominiam kurui laidoti,

   — vien radioaktyvioms atliekoms laidoti,

   — vien spinduliuojančiam radioaktyviam kurui ar radioaktyvioms atliekoms ne gamybos vietoje saugoti (jei planuojama daugiau nei dešimčiai metų).

4. — Integruoti plieno ir ketaus pradinio lydymo darbai,

   — įrengimai, skirti spalvotiems metalams gaminti iš rūdų, koncentratų ar antrinių žaliavų, naudojant cheminius, metalurgijos ar elektrolizės procesus.

5. Asbesto gavybos ir perdirbimo, asbesto ir gaminių, kurių sudėtyje yra asbesto, modifikaciniai įrengimai: gaminių, kurių sudėtyje yra asbesto – kai pagaminama daugiau kaip 20 000 t produkto per metus; trinties medžiagų – kai per metus pagaminama daugiau kaip 50 t; kitų asbesto panaudojimo būdų – kai sunaudojama daugiau kaip 200 t per metus.

6. Integruoti chemijos pramonės įrengimai (t. y. pramoninės medžiagų gamybos įrengimai, sudaryti iš keleto funkciškai suderintų gamybinių vienetų ir naudojantys cheminius procesus), skirti:

   i) pagrindinių organinių cheminių medžiagų gamybai;

   ii) pagrindinių neorganinių cheminių medžiagų gamybai;

   iii) fosforo, azoto ir kalio trąšų (įskaitant kompleksines trąšas) gamybai;

   iv) pagrindinių augalininkystei naudojamų cheminių medžiagų, biocidų gamybai;

   v) pagrindinių farmacinių produktų gamybai, taikant biologinius ir cheminius procesus;

   vi) sprogmenų gamybai.

7. a) Tolimojo susisiekimo geležinkelio linijų tiesimas ir oro uostų ([2]), turinčių 2 100 metrų ar ilgesnį pagrindinį pakilimo taką, statyba;

   b) automagistralių ir greitkelių ([3]) tiesimas;

   c) keturių ir daugiau eilių naujo kelio tiesimas arba dviejų ir mažiau eilių kelio pertvarkymo (platinimo) darbai, kai numatoma praplatinti tokį kelią iki keturių ar daugiau eilių, jei tiesimas ar minėti darbai numatyti ne trumpesniame nei 10 km ilgio nenutrūkstamo kelio ruože.

8. a) Vidaus vandens keliai ir vietiniai laivybos uostai, skirti priimti didesnio nei 1 350 t tonažo laivams;

   b) prekybos uostai, pakrovimo (iškrovimo) terminalai, sujungti su vidaus ir išorės uostais (išskyrus keltų prieplaukas), skirti priimti didesnio nei 1 350 t tonažo laivus.

([1]) Atominės elektrinės ir kiti įrenginiai su atominiai reaktoriais nebelaikomi šios rūšies įrenginiais, kai radioaktyvus kuras ir kiti radioaktyvumu užteršti elementai visam laikui pašalinami iš įrengimo statybos vietos.

([2]) Šioje direktyvoje „oro uostas“ reiškia oro uostą, atitinkantį 1944 m. Čikagos konvencijos įsteigto Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos oro uosto apibrėžimą (14 priedas).

([3]) Šioje direktyvoje „greitkelis“ – tai kelias, atitinkantis 1975 m., lapkričio 15 d. Europinio susitarimo dėl pagrindinių tarptautinių transporto arterijų apibrėžimą.

▼M1

9. Atliekų šalinimo įrenginiai, skirti atliekoms deginti ar chemiškai perdirbti, kaip nurodyta Direktyvos 75/442/EEB ([1]) IIA priede, D9, arba pavojingų atliekų (t. y. atliekų, kurioms taikoma Direktyva 91/689/EEB ([2]) sąvartynai.

10. Atliekų šalinimo įrenginiai, skirti nepavojingoms atliekoms deginti ar chemiškai perdirbti, kaip nurodyta Direktyvos 75/442/EEB, IIA priede, D9, kurių galingumas viršija 100 t per dieną.

11. Gruntinio vandens gavyba ar gruntinio vandens dirbtinio papildymo projektai, kai per metus išgaunama ar pripildoma 10 mln. ir daugiau m^3 vandens.

12. a) Vandens išteklių paskirstymo tarp upių baseinų darbai, kad būtų užkirstas kelias galimam vandens išteklių trūkumui, kai vandens išleidžiama daugiau nei 100 mln m^3 per metus;

    b) visais kitais atvejais – vandens išteklių paskirstymo tarp upių baseinų darbai, kai daugiametis vidutinis baseino, iš kurio imamas vanduo, nuotėkis yra didesnis nei 2 000 mln. m^3 per metus ir kai išleidžiamo vandens kiekis sudaro daugiau nei 5 % šio nuotėkio.

    Nė vienas iš šių atvejų netaikomas vamzdynais leidžiamam geriamam vandeniui.

13. Nuotekų valymo įrenginiai, kurių galingumas viršija 150 000 gyventojų ekvivalentą (kaip apibrėžta Direktyvos 91/271/EEB ([3]) 2 straipsnio 6 punkte).

14. Naftos ir gamtinių dujų komercinė gavyba, kai per dieną išgaunama daugiau nei 500 t naftos ar 500 000 m^3 gamtinių dujų.

15. Užtvankos ir kiti įrenginiai, skirti vandens sulaikymui ar nuolatiniam saugojimui, kai saugomo ar sulaikomo vandens kiekis (naujas ar papildomas) yra didesnis nei 10 mln. m^3.

16. Didesnio nei 800 mm skersmens ir ilgesni nei 40 km vamzdynai dujoms, naftai ar cheminėms medžiagoms transportuoti.

17. Įrengimai, skirti intensyviam naminių paukščių ar kiaulių auginimui, jei yra daugiau nei:

    a) 85 000 vietų broileriams ir 60 000 vietų vištoms;

    b) 3 000 vietų kiaulėms (sunkesnėms nei 30 kg);

    c) 900 vietų paršavedėms kiaulėms;

18. Pramoniniai įrengimai, skirti:

    a) medienos masei iš rąstų ar panašios plaušinės žaliavos gaminti;

    b) popieriui ir kartonui gaminti, kai įrengimų gamybinis pajėgumas didesnis nei 200 t per dieną.

19. Akmens skaldyklos ir atviro tipo kasyklos, kai jų paviršiaus plotas didesnis nei 25 ha; durpių gavyba, kai durpyno plotas didesnis nei 150 ha.

20. Antžeminių elektros perdavimo linijų tiesimas, kai įtampa aukštesnė nei (arba lygi) 220 kV ir linijos ilgesnės nei 15 km.

21. Naftos, naftos chemijos produktų ir cheminių produktų saugyklos, kurių talpa didesnė nei 200 000 t.

▼M2

22. Kiekvienas šiame priede išvardytų projektų pakeitimas ar išplėtimas tais atvejais, kai pats toks pakeitimas ar išplėtimas atitinka šiame priede nustatytus ribinius dydžius, jei jie yra nustatyti.

([1]) OL L 194, 1975 7 25, p. 39. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu 94/3/EB (OL L 5, 1994 1 7, p. 15).
([2]) OL L 377, 1991 31 12, p. 20. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 94/31/EB (OL L 168, 1994 7 2, p. 28).
([3]) OL L 135, 1991 5 30, p. 40. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

▼M1

II PRIEDAS

PROJEKTAI, KURIEMS TAIKOMAS 4 STRAIPSNIO 2 DALIS

1. Miškininkystė, žemės ir vandens ūkis:
   a) kaimo valdų pertvarkymo projektai;
   b) nedirbamų ar pusiau natūralių žemės plotų naudojimas intensyviai žemdirbystei;
   c) vandens išteklių naudojimo žemės ūkyje projektai, įskaitant drėkinimą ir melioraciją;
   d) pirminis apželdinimas mišku ir miško kirtimas siekiant pakeisti žemėnaudos rūšį;
   e) statiniai intensyviam naminių gyvulių auginimui (jei neįtraukti į I priedą);
   f) žuvų veisimas;
   g) žemės atgavimas iš jūros.
2. Gavybos pramonė:
   a) akmens skaldyklos, atviros kasyklos ir durpių gavyba (jei projektai neįtraukti į I priedą);
   b) požeminės kasyklos;
   c) mineralų gavyba iš jūros ir upių laivu žemsiurbe;
   d) giluminiai gręžiniai, ypač:
      — geoterminiai gręžiniai,
      — gręžiniai, skirti atominėms atliekoms saugoti,
      — vandens tiekimo gręžiniai, išskyrus gręžinius, skirtus dirvožemio stabilumui tirti;
   e) pramoniniai antžeminiai įrengimai, skirti anglių, naftos, gamtinių dujų, rūdų ir bituminio skalūno gavybai.
3. Energetika:
   a) pramoniniai įrengimai, skirti elektros energijos, garo ir karšto vandens gamybai (jei projektai neįtraukti į I priedą);
   b) pramoniniai įrengimai dujų, garo ar karšto vandens perdavimui, elektros energijos perdavimas antžeminiais tinklais (jei projektai neįtraukti į I priedą);
   c) gamtinių dujų antžeminis saugojimas;
   d) degiųjų dujų požeminis saugojimas;
   e) iškastinio kuro antžeminis saugojimas;
   f) pramoninė briketų gamyba iš anglių ir lignito;,
   g) radioaktyvių atliekų perdirbimo ir saugojimo įrengimai (jei projektai neįtraukti į I priedą);
   h) hidroelektrinės;
   i) vėjo jėgainės.
4. Metalų gamyba ir perdirbimas:
   a) įrengimai geležies ir plieno gamybai (pirminis ir antrinis lydymas), įskaitant nuolatinį liejimą;
   b) geležingų metalų perdirbimo įrengimai:
      i) karšto valcavimo įrengimai;
      ii) plaktukinė kalvystė;
      iii) apsauginių lydmetalių dangos naudojimas;
   c) geležingų metalų liejyklos,
   d) įrengimai, skirti spalvotiesiems metalams (išskyrus tauriuosius metalus) lieti ir lydyti, įskaitant antrinių žaliavų perdirbimą (valymą, liejimą ir t. t.);
   e) įrengimai, skirti metalų ir plastmasinių medžiagų paviršiams apdoroti, naudojant elektrolitinius ar cheminius procesus;
   f) motorinių transporto priemonių ir jų variklių gamyba bei surinkimas;
   g) laivų statyklos;
   h) lėktuvų remonto ir gamybos įrengimai;
   i) geležinkelių įrengimų gamyba;

▼M1

j) presavimas sprogstamuoju būdu;

k) metalų rūdų sodrinimo ir lydymo įrengimai.

5. Mineralinių medžiagų pramonė:

a) kokso gamyba (sausas anglių distiliavimas);

b) cemento gamybos įrengimai;

c) asbesto gamybos įrengimai ir asbesto produktų gamyba (jei projektai neįtraukti į I priedą);

d) stiklo ir stiklo pluošto gamybos įrengimai;

e) mineralinių medžiagų lydymo įrengimai, įskaitant mineralinio pluošto gamybą;

f) degimo keramika, ypač stoginių čerpių, plytų, ugniai atsparių plytų, čerpių, molio ir porceliano gamyba.

6. Chemijos pramonė (jei projektai neįtraukti į I priedą):

a) tarpinių produktų apdirbimas ir cheminių medžiagų gamyba;

b) farmacinių produktų, pesticidų, dažų ir lakų, elastomerų ir peroksidų gamyba;

c) naftos, naftos chemijos produktų ir cheminių produktų sandėliavimas.

7. Maisto pramonė:

a) augalinių ir gyvulinių aliejų bei riebalų gamyba;

b) augalinių ir gyvulinių produktų pakavimas bei konservavimas;

c) pieno produktų gamyba;

d) salyklo ir alaus gamyba;

e) konditerijos gaminių ir sirupų gamyba;

f) gyvulių skerdyklos;

g) įrengimai, skirti pramoninei krakmolo gamybai;

h) žuvų produktų ir žuvų taukų gamyba;

i) cukraus fabrikai.

8. Tekstilės, odos, medienos ir popieriaus pramonė:

a) pramoninė popieriaus ir kartono gamyba (jei projektai neįtraukti į I priedą);

b) tekstilės ar siūlų dažymo ir išankstinio apdorojimo (plovimo, balinimo) įrengimai;

c) kailių ir odos rauginimo įrengimai;

d) celiuliozės perdirbimo ir gamybos įrengimai.

9. Gumos pramonė:

elastomerinių produktų gamyba ir perdirbimas.

10. Infrastruktūros projektai:

a) pramoninių objektų plėtros projektai;

b) urbanizavimo projektai, įskaitant prekybos centrų ir mašinų stovėjimo aikštelių statybą;

c) geležinkelių tiesimas, perkrovimo įrenginiai ir terminalai (jei projektai neįtraukti į I priedą);

d) oro uostų statyba (jei projektai neįtraukti į I priedą);

e) kelių tiesimas, uostų ir uostų įrengimų statyba, įskaitant žvejybos uostus (jei projektai neįtraukti į I priedą);

f) vidaus vandens keliai (jei projektai neįtraukti į I priedą), kanalų tiesimo ir apsisaugojimo nuo potvynio darbai;

g) užtvankos ir kiti įrengimai, skirti vandens sulaikymui ar ilgalaikiam jo saugojimui (jei projektai neįtraukti į I priedą);

h) tramvajaus bėgiai, antžeminiai ir požeminiai geležinkeliai, kabantis ar panašus transportas, kuris iš dalies ar išimtinai naudojamas keleiviams pervežti;

i) naftotiekiai ir dujotiekiai (jei projektai neįtraukti į I priedą);

j) ilgų vandens kanalų statyba;

k) priešeroziniai pakrantės darbai ir jūros statybos darbai, galintys pakeisti pakrantę, pvz.: pylimai, prieplaukos, molai ir kiti apsauginiai objektai, išskyrus šių objektų priežiūros ir rekonstrukcijos darbus;

▼**M1**

l) gruntinio vandens gavyba ar gruntinio vandens dirbtinio papildymo projektai (jei projektai neįtraukti į I priedą);

m) vandens išteklių paskirstymo tarp upių baseinų darbai, neįtraukti į I priedą.

11. Kiti projektai:

a) motorinių transporto priemonių nuolatinių lenktynių ir bandomosios trasos;

b) įrengimai, skirti atsikratyti atliekomis (jei projektai neįtraukti į I priedą);

c) vandens valymo įrengimai (jei projektai neįtraukti į I priedą);

d) dumblo saugyklos;

e) saugyklos, skirtos metalo laužui, įskaitant senas transporto priemones;

f) variklių, turbinų ar reaktorių bandymų įrengimai;

g) dirbtinio mineralinio pluošto gamybos įrengimai;

h) sprogstamųjų medžiagų nukenksminimo ar panaudojimo įrengimai;

i) sergančių ir nebenaudotinų gyvulių supirkimo ir skerdimo punktai.

12. Turizmas ir laisvalaikis:

a) slidinėjimo keltuvai, funikulieriai ir kiti panašūs įrengimai;

b) jachtų ar valčių prieplaukos;

c) vasarvietės ir viešbučių kompleksai už miestų ribų ir panašūs objektai;

d) nuolatinės stovyklavietės ir kempingai;

e) teminiai parkai.

13. — Bet kurių I ir II prieduose išvardytų ir jau įgyvendintų, įgyvendinamų ar leistų įgyvendinti projektų pakeitimas ar išplėtimas, galintis daryti reikšmingą neigiamą poveikį aplinkai►**M2** (pakeitimas ar išplėtimas, neįtrauktas į I priedą) ◄,

— I priede išvardyti projektai, jei jie (daugiausia ar išimtinai) skirti naujiems produktams ar metodams išbandyti bei tobulinti ir nenaudojami ilgiau nei 2 metus.

▼M1

III PRIEDAS

4 STRAIPSNIO 3 DALYJE NURODYTI ATRANKOS KRITERIJAI

1. Projekto charakteristikos

   Ypatingas dėmesys turi būti atkreipiamas į šias projekto charakteristikas:

   — projekto dydį,

   — sąveiką su kitais projektais,

   — gamtinių išteklių naudojimą,

   — atliekų susidarymą,

   — taršą ir trukdžius,

   — avarijų tikimybę, atsižvelgiant į naudojamas technologijas ir medžiagas.

2. Projekto vieta

   Geografinės srities, kuriai projektas gali daryti poveikį, jautrumas aplinkosaugos požiūriu turi būti svarstomas būtinai atsižvelgiant į:

   — esamą žemėnaudos pobūdį,

   — santykinį teritorijos gamtinių išteklių kiekį, kokybę ir regeneracinį pajėgumą,

   — natūralios aplinkos buferinį pajėgumą, atkreipiant ypatingą dėmesį į šias teritorijų rūšis:

     a) pelkes;

     b) pakrančių zonas;

     c) kalnus ir miškus;

     d) gamtinius parkus ir draustinius;

     e) teritorijas, kurioms valstybės narės teisės aktai suteikia saugomų teritorijų statusą, ypač saugomas teritorijas, kurioms tokį statusą valstybės narės suteikė pagal 79/409/EEB ir 92/43/EEB direktyvų nuostatas;

     f) teritorijas, kuriose jau viršijami Bendrijos nustatyti aplinkos kokybės standartai;

     g) tankiai apgyvendintas teritorijas;

     h) kraštovaizdį, turintį istorinės, kultūrinės ar archeologinės svarbos.

3. Galimo poveikio apibūdinimas

   Galimas reikšmingas projekto poveikis turi būti svarstomas pagal kriterijus, išvardytus 1 ir 2 dalyse, ypač atkreipiant dėmesį į:

   — poveikio mastą (geografinę sritį ir populiacijos, kuriai gali būti daromas poveikis, dydį),

   — galimą tarpvalstybinį poveikio pobūdį,

   — poveikio dydį ir kompleksiškumą,

   — poveikio tikimybę,

   — poveikio trukmę, dažnumą ir grįžtamumą.

▼M1

IV PRIEDAS

5 STRAIPSNIO 1 DALYJE NURODYTA INFORMACIJA

1. Projekto aprašymas, būtinai įskaitant:
   - — viso projekto techninių charakteristikų aprašymą, taip pat žemėnaudos poreikius statybos ir funkcionavimo metu,
   - — pagrindinių gamybos proceso charakteristikų aprašymą, pvz., naudojamų medžiagų kiekį ir pobūdį,
   - — projekto funkcionavimo metu numatomų emisijų ir atliekų kiekio bei rūšies įvertinimą (vandens, oro ir dirvožemio tarša, triukšmas, vibracija, šviesa, šiluma, radiacija ir t. t.).
2. Pagrindinių užsakovo apsvarstytų alternatyvų aprašymas, apibūdinant pagrindines pasirinkimo priežastis ir atsižvelgiant į galimą poveikį aplinkai.
3. Aplinkos komponentų, kuriems planuojamas projektas gali daryti reikšmingą poveikį, aprašymas, atkreipiant ypatingą dėmesį į gyventojus, gyvūniją, augaliją, dirvožemį, vandenį, orą, klimato veiksnius, materialines vertybes, įskaitant architektūrinį ir archeologinį paveldą, kraštovaizdį, taip pat minėtų veiksnių tarpusavio sąveiką.
4. Galimo reikšmingo planuojamo projekto poveikio aplinkai aprašymas ([1]) bei užsakovo naudotų poveikio aplinkai prognozavimo metodų apibūdinimas. Poveikį gali sukelti:
   - — projekto buvimas,
   - — gamtinių išteklių naudojimas,
   - — taršalų emisijos, trukdžių susidarymas ir atliekų šalinimas.
5. Priemonių, kurių numatoma imtis siekiant užkirsti kelią, sumažinti ir, kur tai įmanoma, kompensuoti reikšmingą neigiamą poveikį aplinkai, aprašymas.
6. Netechninio pobūdžio santrauka, apibendrinanti ankstesnėse dalyse nurodytą informaciją.
7. Nuoroda į sunkumus (nepakanka technikos ar gamybinės patirties), su kuriais užsakovas susidūrė, rengdamas reikalingą informaciją.

([1]) Turi būti aprašytas tiesioginis poveikis, taip pat bet koks netiesioginis, antrinis, kompleksinis, trumpalaikis, vidutinio laikotarpio, ilgalaikis, negrįžtamas, grįžtamas, teigiamas ir neigiamas projekto daromas poveikis.